

— wreszcie, zgodnie z art. 69 regulaminu postępowania, obciążenie Komisji kosztami postępowania przed Sądem i Trybunałem.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu odwołania strona wnosząca odwołanie podnosi trzy zarzuty.

W zarzucie pierwszym, który składa się z dwóch części, wnosząca odwołanie utrzymuje, że Sąd naruszył zasadę równego traktowania i wymóg uzasadnienia przez to, że nie wyciągnął żadnych konsekwencji z faktu, iż została ona ukarana za działania swej byłej spółki zależnej, w odróżnieniu od spółki Stora, która znajdowała się w równoważnej sytuacji.

W zarzucie drugim, który składa się z czterech części, wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd naruszył art. 41 karty praw podstawowych, art. 6 EKPC, wymóg uzasadnienia, zakaz przeinaczania oraz prawo do obrony Bolloré, nie uwzględnił skutków stwierdzenia nieważności decyzji 2004/337/WE, a także naruszył zasadę powagi rzeczy osądzonej oraz art. 48 § 2 regulaminu postępowania przed Sądem, przez to, że nie orzekł sankcji za naruszenie prawa wnoszącej odwołanie do rozstrzygnięcia jej sprawy w rozsądnym terminie.

W zarzucie trzecim wnosząca odwołanie utrzymuje, że doszło do naruszenia zasady proporcjonalności i słuszności, ponieważ Sąd nie wziął pod uwagę kontekstu faktycznego i prawnego niniejszego postępowania, odmawiając obniżenia kwoty wymierzonej grzywny.

(¹) Decyzja Komisji z dnia 17 października 2001 r. uznająca koncentrację za niezgodną ze wspólnym rynkiem i funkcjonowaniem porozumienia o EOG (Sprawa COMP/M.2187 — CVC przeciwko Lenzing) (Dz.U. L 82, s. 20).

Skarga wniesiona w dniu 13 września 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-421/12)

(2012/C 355/18)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. van Beek, M. Owsiany-Hornung, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że:

— wyłączając z zakresu stosowania ustawy z dnia 5 czerwca 2007 r. transponującej dyrektywę 2005/29/WE o nieuczciwych praktykach handlowych (¹) osoby wykonujące wolny zawód oraz dentystów i fizjoterapeutów Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom z art. 3 w związku z art. 2 pkt b) i d) wskazanej dyrektywy;

— utrzymując w mocy art. 20, 21 i 29 loi du 6 avril 2010 relative aux pratiques du marché et à la protection du consommateur (ustawy z dnia 6 kwietnia 2010 r. o praktykach handlowych i ochronie konsumentów) Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom z art. 4 dyrektywy 2005/29/WE o nieuczciwych praktykach handlowych;

— utrzymując w mocy art. 4 ust. 1 akapit 3 loi du 25 juin 1993 sur l'exercice et l'organisation des activités ambulantes et foraines (ustawy z dnia 25 czerwca 1993 r. o prowadzeniu i organizacji działalności obwoźnej i jarmarcznej), dodany przez art. 7 loi du 4 juillet 2005 modifiant la loi du 25 juin 1993 sur l'exercice d'activités ambulantes et l'organisation des marchés publics (ustawy z dnia 4 lipca 2005 r. zmieniającej ustawę z dnia 25 czerwca 1993 r. o działalności obwoźnej i organizacji targów publicznych), oraz art. 5 ust. 1 pkt 4 de l'arrêté royal du 24 septembre 2006 relatif à l'exercice et à l'organisation des activités ambulantes (rozporządzenia królewskiego z dnia 24 września 2006 r. w sprawie prowadzenia i organizacji działalności obwoźnej) Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom z art. 4 dyrektywy 2005/29/WE o nieuczciwych praktykach handlowych.

— obciążenie Królestwu Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2005/29/WE upłynął w dniu 12 czerwca 2007 r.

(¹) Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („Dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych”) (Dz.U. L 149, s. 22).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kammarrätten i Stockholm, Migrationsöverdomstolen (Szwecja) w dniu 17 września 2012 r. — Flora May Reyes przeciwko Migrationsverket

(Sprawa C-423/12)

(2012/C 355/19)

Język postępowania: szwedzki

Sąd krajowy

Kammarrätten i Stockholm, Migrationsöverdomstolen

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Flora May Reyes

Strona pozwana: Migrationsverket